

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Adherence (adherencja) jako zadanie dla zawodów medycznych
	angielskim	Adherence (patient adherence) as a responsibility in healthcare professions

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE KSZTAŁCENIA

1.1. Sekcja ¹	Nauki medyczne i nauki o zdrowiu
1.2. Dyscyplina ²	nauki o zdrowiu
1.3. Forma kształcenia	Stacjonarna
1.4. Poziom kształcenia	Szkoła Doktorska
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	Prof. dr hab. Dorota Kozieł
1.6. Kontakt	dorota.koziel@ujk.edu.pl

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Rodzaj przedmiotu ³	Przedmiot specjalistyczny w dyscyplinie
2.2. Język wykładowy	polski

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

3.1. Forma zajęć ⁴	Wykład
3.2. Liczba godzin ⁵	15 h wykład
3.3. Miejsce realizacji zajęć	Zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym UJK
3.4. Forma zaliczenia zajęć	Zaliczenie z oceną
3.5. Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład konwersatoryjny, dyskusja
3.6. Wykaz literatury	podstawowa 1. Kubica A., Gruchała M., Jaguszewski M. i wsp. <i>Adherence to treatment – a pivotal issue in long-term treatment of patients with cardiovascular diseases. An expert standpoint.</i> Medical Research Journal. 2017. 2. Nowina Konopka M., Feleszko W., Małecki Ł. (red.). <i>Komunikacja medyczna dla studentów i lekarzy.</i> Kraków: Medycyna Praktyczna; 2018. 3. Marcinowicz L., Chlabicz S. (red.). <i>Jak skutecznie rozmawiać z pacjentem i jego rodziną?</i> Warszawa: PZWL; 2015. 4. World Health Organization. <i>Adherence to Long-Term Therapies: Evidence for Action.</i> Geneva: WHO; 2003.
	uzupełniająca 1. Makara-Studzińska M. <i>Komunikacja z pacjentem.</i> Lublin: Czelej; 2012.

¹ Sekcja nauk humanistycznych, nauk społecznych, nauk ścisłych i przyrodniczych, nauk medycznych i nauk o zdrowiu, nauk o sztuce.

² Historia, językoznawstwo, literaturoznawstwo, nauki medyczne, nauki o zdrowiu, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki o bezpieczeństwie, pedagogika, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o zarządzaniu i jakości, nauki biologiczne, nauki chemiczne, nauki fizyczne, nauki o Ziemi o środowisku, sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, sztuki muzyczne.

³ Przedmiot ogólny, przedmiot dziedzinowy w sekcji, przedmiot dyscyplinowy w sekcji, przedmiot specjalistyczny w dyscyplinie.

⁴ Ćwiczenia, wykład, seminarium.

⁵ Zgodna z programem kształcenia w Szkole Doktorskiej.

		2. Waszyk-Nowaczyk M., Dymek J., Drozd M. i wsp. <i>Konsultacja farmaceutyczna Nowy Lek jako wsparcie pacjentów chorych przewlekle w realizacji zaleceń terapeutycznych</i>. Farmacja Polska. 2023;79(5):281–288. 3. Silverman J., Kurtz S., Draper J. <i>Umiejętności komunikowania się z pacjentem</i>. Kraków: Medycyna Praktyczna; 2018.
--	--	--

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

4.1. Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć) Wykład: 1. Rozumie pojęcie adherencji terapeutycznej oraz jej znaczenie dla skuteczności leczenia chorób przewlekłych. 2. Zna skalę problemu nieadherencji i jej konsekwencje kliniczne, epidemiologiczne oraz ekonomiczne. 3. Identyfikuje czynniki wpływające na adherencję związane z pacjentem, chorobą, terapią, lekarzem i systemem ochrony zdrowia. 4. Rozumie rolę komunikacji lekarz–pacjent w kształtowaniu zachowań zdrowotnych i przestrzegania zaleceń. 5. Zna metody oceny adherencji terapeutycznej w praktyce klinicznej. 6. Potrafi zaproponować podstawowe interwencje zwiększające adherencję u pacjentów z chorobami przewlekłymi. 7. Rozumie znaczenie indywidualizacji terapii i podejścia partnerskiego w leczeniu pacjenta przewlekle chorego. 8. Kształtuje postawę odpowiedzialności za proces terapeutyczny jako wspólne działanie lekarza i pacjenta.
4.2. Treści programowe Adherencja terapeutyczna – definicje, znaczenie kliniczne i skala problemu. Adherencja, compliance, persistence – różnice pojęciowe. Epidemiologia braku adherencji w chorobach przewlekłych. Konsekwencje kliniczne w przypadku nieskuteczności leczenia, powikłań, hospitalizacji i oporności na leczenie. Koszty ekonomiczne i systemowe non-adherence. Non-adherence jako „ukryta przyczyna” niepowodzeń terapeutycznych. Czynniki wpływające na adherencję – perspektywa pacjenta, lekarza i systemu według modelu WHO. Komunikacja lekarz – pacjent jako klucz do poprawy adherencji. Metody oceny adherencji i narzędzia wspierające jej poprawę.

5. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Przedmiotowy efekt uczenia się	Doktorant, który zaliczył przedmiot	Odniesienie od efektów uczenia się w Szkole Doktorskiej (zgodnie z programem kształcenia w Szkole Doktorskiej)
w zakresie WIEDZY:		
W01	ma poszerzoną wiedzę z zakresu najnowszych osiągnięć naukowych w zakresie nauk medycznych i nauk o zdrowiu	SD_W01
W02	ma zaawansowaną wiedzę z zakresu tendencji rozwojowych w naukach medycznych	SD_W02
W03	formułuje ważne, bieżące i nierozwiązane problemy w dziedzinie medycyny i nauk o zdrowiu człowieka	SD_W07

w zakresie UMIEJĘTNOŚCI:		
U01	potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu medycyny i zdrowia publicznego do identyfikowania, formułowania oraz twórczego rozwiązywania złożonych problemów lub realizowania zadań badawczych/projektowych	SD_U03
U02	potrafi ocenić praktyczny aspekt wyników badań naukowych oraz transferować je do sfery gospodarczej i społecznej wskazując na praktyczny w zdrowiu publicznym	SD_U04
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH:		
K01	Jest gotów do uznania znaczenia wiedzy z zakresu nauk medycznych i nauk o zdrowiu w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych	SD_K02
K02	potrafi myśleć w sposób przedsiębiorczy i aktywnie działać, oceniać i planować zadania badawcze	SD_K04

6. SPOSOBY WERYFIKACJI OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Przedmiotowe efekty uczenia się	Sposób weryfikacji (+/-)																				
	Egzamin ustny/pismny			Kolokwium			Projekt			Aktywność na zajęciach			Praca własna			Praca w grupie			Inne (test pisemny)		
	Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć		
	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S
W01																			+		
W02																			+		
W03																			+		
U01																			+		
U02																			+		
U03																			+		
K01																			+		

7. KRYTERIA OCENY STOPNIA OSIĄGNIĘCIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
Wykład (W)	3,0	Uzyskanie 51-60% poprawnych odpowiedzi z testu pisemnego
	3,5	Uzyskanie 61-70% poprawnych odpowiedzi z testu pisemnego
	4,0	Uzyskanie 71-80% poprawnych odpowiedzi z testu pisemnego
	4,5	Uzyskanie 81-90% poprawnych odpowiedzi z testu pisemnego
	5,0	Uzyskanie 91-100% poprawnych odpowiedzi z testu pisemnego

Przyjmuję do realizacji

.....